

शांति पाठ (संस्कृत) Sānti pāṭha (Sanskṛta)

(शांति-पाठ व विसर्जन-पाठ संस्कृत या हिंदी दोनों में से कोई भी एक पढ़ने चाहिए)

(शांति-पाठ बोलते समय दोनों हाथों से पुष्प-वृष्टि करते रहें)

(śānti-pāṭha va visarjana-pāṭha sanskṛta yā hindī dōnōm mēm sē kōi bhī ēka paṛhanē cāhi'yē)

(śānti-pāṭha bōlatē samaya dōnōm hāthōm sē puṣpa-vṛṣṭi karatē rahēm)

शांतिजिनं शशि-निर्मल-वक्त्रं, शील-गुण-व्रत-संयमपात्रम् ।

अष्टशतार्चित-लक्षण-गात्रं, नौमि जिनोत्तममंबुजनेत्रम् ॥ १ ॥

Sāntijinaṁ śaśi-nirmala-vaktraṁ, śīla-guṇa-vrata-sanyamapātram ।

Aṣṭaśatārcita-lakṣaṇa-gātraṁ, naumi jinōttamamambujanētram ॥ 1 ॥

पंचमभीप्सितचक्रधराणां, पूजितमिंद्रनरेन्द्रगणैश्च ।

शांतिकरं गणशांतिमभीप्सुः, षोडशतीर्थकरं प्रणमामि ॥ २ ॥

Pañcamabhīpsitacakraḍharāṇāṁ, pūjitamindranarēndragāṇaiśca ।

Śāntikaraṁ gaṇaśāntimabhīpsuḥ, Ṣoḍaśatīrthankaraṁ praṇamāmi ॥ 2 ॥

दिव्यतरुः सुरपुष्प सुवृष्टिर्दुन्दुभिरासन योजनघोषौ ।

आतप-वारण चामर-युग्मे यस्य विभाति च मंडल तेजः ॥ ३ ॥

Divyataruḥ Surapuṣpa suvṛṣṭirdundubhirāsana yōjanaghōṣau ।

Ātapa-vāraṇa cāmara-yugmē yasya vibhāti ca maṇḍala tējaḥ ॥ 3 ॥

तं जगदर्चित-शांति-जिनेन्द्रं शांतिकरं शिरसा प्रणमामि ।

सर्वगणाय तु यच्छतु शांतिं मह्यमरं पठते परमां च ॥ ४ ॥

Taṁ jagadarcita-śānti-jinēndraṁ śāntikaraṁ śirasā praṇamāmi ।

Sarvagaṇāya tu yacchatu śāntiṁ mahyamaraṁ paṭhatē paramāṁ ca ॥ 4 ॥

येऽभ्यर्चिता मुकुट-कुंडल-हार-रत्नैः शक्रादिभिः सुरगणैःस्तुत-पादपद्माः ।

ते मे जिना प्रवरवंश-जगत्प्रदीपा-स्तीर्थकराः सतत-शांतिकराः भवन्तु ॥ ५ ॥

Yēbhyarcitā mukuṭa-kuṇḍala-hāraratnaiḥ

Śakrādibhiḥ Suragaṇaiḥ Stuta-pādapadmāḥ ।

Tē mē jinā pravaraṇaśa-jagatpradīpā-

stīrthaṅkarāḥ satata-śāntikarā: Bhavantu ||5||

संपूजकानां प्रतिपालकानां, यतीन्द्र-सामान्य-तपोधनानाम् |
देशस्य राष्ट्रस्य पुरस्य राज्ञः, करोतु शांतिं भगवान् जिनेन्द्र! ||६||

Sampūjakānāṃ pratipālakānāṃ, yatīndra-sāmān'ya-tapōdhanānām |
Dēśasya rāṣṭrasya purasya rājña:, Karōtu śāntim bhagavān jinēndra! ||6||

क्षेमं सर्वप्रजानां, प्रभवतु बलवान् धार्मिको भूमिपालः |
काले-काले च सम्यग्वर्षतु मघवा व्याधयो यांतु नाशम् ||
दुर्भिक्षं चौर-मारी, क्षणमपि जगतां मास्म भूज्जीवलोके |
जैनेन्द्रं धर्मचक्रं, प्रभवतु सततं सर्वसौख्यप्रदायि ||७||

Kṣēmaṃ sarvaprajānāṃ, prabhavatu balavān dhārmikō bhūmipāla: |
Kālē-kālē ca samyagvarṣatu maghavā vyādhayō yāntu nāśam ||
Durbhikṣaṃ caura-mārī, kṣaṇamapi jagatāṃ māsm bhūjīvalōkē |
Jainēndraṃ dharmacakraṃ, prabhavatu satataṃ sarvasaukhyapradāyī ||7||

प्रध्वस्तघातिकर्मणिः, केवलज्ञानभास्कराः |
कुर्वन्तु जगतां शांतिं, वृषभाद्या जिनेश्वराः ||८||

Pradhvastaghātikarmāṇa:, Kēvalajñānabhāskarā: |
Kurvantu jagatāṃ śāntim, vṛṣabhādyā jinēśvarā: ||8||

अथ इष्ट-प्रार्थना

Atha iṣṭa-prārthanā

प्रथमं करणं चरणं द्रव्यं नमः।

शास्त्राभ्यासो जिनपतिनुतिः, संगतिः सर्वदार्यैः |
सद्वृत्तानां गुणगणकथा, दोष-वादे च मौनम् ||
सर्वस्यापि प्रिय-हित-वचो, भावना चात्मतत्त्वे |
सम्पद्यन्तां मम भवे-भवे, यावदेतेऽपवर्गः ||९||

prathamam karanam caraṇam dravyam nama: |
Śāstrābhyāsō jinapatīnuti:, Saṅgati: Sarvadāryaiḥ |
Sadvṛttānāṃ guṇagaṇakathā, dōṣa-vādē ca maunam ||
Sarvasyāpi priya-hita-vacō, bhāvanā cātmatattvē |
Sampadyantām mama bhavē-bhavē, yāvadētēpavarga: ||9||

तव पादौ मम हृदये, मम हृदयं तव पदद्वये लीनम् ।
तिष्ठतु जिनेन्द्र! तावद्यावन्निर्वाण-सम्प्राप्ति ॥१०॥

Tava pādaṁ mama hṛdayē, mama hṛdayaṁ tava padadvayē līnam |
Tiṣṭhatu jinēndra! Tāvadyāvannirvāṇa-samprāpti ||10||

अक्खर-पयत्थहीणं, मत्ता-हीणं च जं मए भणियं ।
तं खमउ णाणदेव, य मज्झ वि दुक्खक्खयं दित्तु ॥११॥

Akkhara-payatthahīṇaṁ, mattā-hīṇaṁ ca jaṁ ma'e bhaṇiyaṁ |
Taṁ khama'u ṇāṇadēva, ya majjha vi dukkhakkhayaṁ dintu ||11||

दुक्खक्खओ कम्मक्खओ, समाहिमरणं च बोहिलाहो य ।
मम होउ तिजगबांधव! तव जिणवर-चरण-सरणेण ॥१२॥

Dukkhakkha'o kam'makkha'o, samāhimaraṇaṁ ca bōhilāhō ya |
Mama hō'u tijagabāndhava! Tava jīṇavara-carāṇa-saraṇēṇa ||12||

*** A ***